

ΑΓΓΕΛΟΣ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ
(1575–1638)

ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ ΔΑΙΜΟΝΙΖΟΜΕΝΟΣ
UN CRISTIANO INDEMONIATO

ΕΠΕΙΔΗ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΣΤΕΡΑ ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ ὀφθαλμοειδοῦς ἀπὸ τοῦ ἱστοριογράφου, τούτου ἔνεκα ἔκρινα διηγηθῆναί τι, ὃ ἰδίους ὀφθαλμοῖς εἶδον πρὸ τράκοντα πέντε ἐτῶν.

Ἐγένετό τις χριστιανὸς δαιμονιζόμενος ἐν τινι χωρίῳ τῆς Ἑλλάδος, ἐγγὺς δὲ τοῦ χωρίου ἦν μέγα μοναστήριον, οἱ δὲ συγγενεῖς τοῦ πειραζομένου ἤγαγον τὸν πειραζόμενον εἰς τὸ μοναστήριον.

Οἱ ἱερεῖς δὲ τοῦ μοναστηρίου ἐδέσμευσαν ἐκείνον ἔσω τῆς ἐκκλησίας ἐγγὺς τοῦ ἁγίου βήματος, ἀλύσσεισι σιδηροῖς ἐν τινι μεγάλῳ καὶ ἀσάλευτῳ στύλῳ, καὶ ἀνέγνωσαν τέτραχα εὐαγγέλια, ἐστῶτες ἐνδεδυμένοι τὰ ἱερὰ ἐνδύματα ἔμπροσθεν τοῦ δαιμονιζομένου, ἀνὰ ἕξ ὥρας, πρότερον νησταεύσαντες, τούτέστιν, ὁπῆ οὐκ ἐδείπνησαν, καὶ σήμερον οὐκ ἀριστεύσουσιν, οὔτε δειπνήσουσιν, ἀλλὰ αὔριον μόνον δειπνήσουσι, διὰ τὸ ὀφείλναι ἐκείνους ἀναγινώσκειν τὰ ἅγια εὐαγγέλια, νηστεύοντας σήμερον καὶ αὔριον. Ματθ. κεφ. ιζ' στοιχ. κα. ὡς φησιν ὁ Κύριος, τοῦτο δὲ τὸ γένος οὐκ ἐκπορεύεται, εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστεία.

Τῇ δὲ ἐπαύριον ἕτεροι ἱερεῖς νηστεύουσι, ἵνα ἄρξονται μετὰ τὴν μεσημβρίαν ἀναγινώσκειν τὰ λοιπὰ μέρη τῶν εὐαγγελίων αὔριον, καὶ τρίτη ἡμέρα ὅτι μόλις τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ τελειοῦσι τὰ τέτραρα εὐαγγέλια.

Ἐγὼγε δὲ παρῆν ἰστάμενος σὺν ἐκείνοις εἰδεῖν τὸ μέλλον. Ὁ δὲ μαινόμενος ἔκραζε, βλασφημῶν τὸν θεὸν καὶ ἀνθρώπους ποικίλως· ὡς βλασφημίας οὐ τολμῶ λέγειν, διὰ τὸ κατηγορεῖν τοῦ θεοῦ. Τὸ δὲ στόμα ἐγένετι λοξὸν καὶ μέγα, καὶ φοβερόν, ὥστε ποεῖν με φεύγειν.

Οἱ δὲ ἱερεῖς ἀνεγίνωσκον τὸ εὐαγγέλιον μηδὲν ἀποκρινόμενοι, ἕως οὗ ἀνέγνωσαν καὶ τὰ τέτραρα εὐαγγέλια ἕκαστον τοῦ εὐαγγελίου, καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκειν τὸν ἕνα μέρος τι, ἔρχεται ἕτερος ἱερεὺς, καὶ ἤρπαζε τὴν φωνὴν τοῦ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ πρώτου ἱερέως, καὶ τότε ὁ πρῶτος ἱερεὺς ἀνεχώριζε, καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

Ὅταν δὲ ἐτέλεσαν τὰ τέτταρα εὐαγγέλια, τότε κοινῇ βουλῇ προσέταξαν ἓνα ἀπλούστερον ἱερέα (τουτέστι ἐναρετώτερον καὶ ἀπλοῦν ἱερέα) ἀναγινώσκειν τοὺς ἐξορκισμοὺς τοῦ μεγάλου Βασιλείου. Ὁ δὲ δαιμονιζόμενος ὕβριζε τὸν ἱερέα, ὁ δὲ ἱερεὺς ἐπετίμητε τὰ δαιμόνια ἐξελθεῖν, καὶ ταραξάντες τὸν ἄνθρωπον ἐξῆλθεν, ἰάσαντες ἐκεῖνον ὡς νεκρόν. Τότε ἔδωσαν ἐκείνῳ οἱ ἱερεῖς ἄρτον καὶ ὕδωρ, καὶ ἔφαγε καὶ ἀπήλθεν εἰς τὸν ἴδιον οἶκον.

Ὅν ἔγωγε μετὰ τὸ ἀπελθεῖν ἐκεῖνον ἀπὸ τοῦ μοναστηρίου ἐκείνου ὄν εἶδον ὑγιῆ καὶ φρόνιμον, ὡς καὶ τὸ πρότερον ἐγένετο, καὶ ἀπὸ πάντων μαρτυρούμενον ἀγαθὸν ἄνδρα ὄντα. Τούτου ἕνεκα ἠναγκάσθην γράψαι, καὶ κοινωνῆσαι τῷ λόγῳ τοῖς ἐμοῖς κυρίοις...

Ἄγγελος Χριστόφορος (1575-1638), ἱερομόναχος, λόγιος.